

Pozsony, 2017. október 1. - **Az egymást és Európát megvédeni akaró népek között be kell temetni a történelmi békétlenség vermeit és ezt a kitelepítések miatti bocsánatkérés is elősegítheti** - mutatott rá Szili Katalin miniszterelnöki megbízott

Pozsonypüspökin (Podunajské Biskupice) vasárnap.

A ma már Pozsony részét képező településen 70 éve történt a kitelepítés, ebből az alkalomból tartottak megemlékezést.

A felvidéki magyarság legnagyobb kulturális-közületi szervezete, a Csemadok szervezte megemlékezésen mintegy kétszázan vettek részt, köztük a még élő kitelepítettek, leszármazottaik, ismert közéleti személyiségek és különböző szervezetek képviselői. A rendezvény szentmisével kezdődött a helyi Szent Miklós-plébániatemplomban, majd a mellette lévő magyar iskola kertjében felállított kopjafánál folytatódott emlékműsorral és ünnepi beszédekkel.

Szili Katalin elmondta: a magyarság számára a 20. század olyan volt, amelyben kétszer volt vádlott és kétszer kiáltották ki bűnösnek. A második világháború utáni történelmi eseményeket felidézve hozzáfűzte: a felvidéki magyarság számára nem fejeződtek be a megpróbáltatások a második világháború végeztével, mert amikor már mindenki úgy érezte, hogy fellélegezhet, akkor kellett elhagyniuk az embereknek otthonaikat, akkor került sor az "álnok lakosságcsere", a reszlovakizációra és a benesi jogtiprásokra. Rámutatott: ezekért mind a mai napig nem történt meg a bocsánatkérés, pedig ezeknek a "sötét, mély vermeknek" a betemetésére szükség lenne.

"Huszonegyedik századi polgárokként csak akkor élhetünk együtt, ha számunkra ez a megbékélés megadatik és hetven évet követően erre a bocsánatkérésre sor kerül" - szögezte le Szili Katalin.

Kiemelte: ma, amikor "kopogtatnak Európa ajtaján", bármelyik nép megmaradása a kontinensen csak akkor lehetséges, ha együttműködnek, ha az egyes népek tisztelik egymást, tiszteletben tartják egymás kultúráját, identitását, mert csak így fogják tudni védeni egymást és azt, amit közös Európának hívnak.

A második világháború után az újjáalakult Csehszlovákiában az 1945. április 5-i kassai kormányprogram a magyarokat és a németeket kollektívan tette felelőssé az ország "felbomlasztásáért". A kormányprogramot nyomatékosító úgynevezett Benes-dekrétumok nyomán megszűnt a magyarság 97 százalékának állampolgársága, majd később az úgynevezett lakosságcsere-egyezmény alapján 1947 és 1949 között mintegy 80 ezer magyar telepítettek át Magyarországra. A ma húszezer lakosú, de akkor még csak néhány ezres Pozsonypüspökiről 1947-ben több száz magyar telepítettek Magyarországra.